

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższym Dozwoleniem
IMPERATORA I MCJ CARY ROSSYI.

W WILNIE V. S. 8. LUTEGO 1802 ROKU W SOBOTE.

z Petersburga V. S. 28. Stycznia.

General Major Graf Osterman—Tolstoy uwolniony do cudzych krajów dla odzyskania zdrowia. Fanagoryjskiego regimentu grenadierów Muratow Major przejdzie do komendy cywilney, Podpółkownik Popow umieszczony w Staroskolskim regimentie muszkietyerów; Majorowie: Michajłow, Dubrowicki w regimentach muszkietyerskich Orłowskim i Saratowskim. General Lieutenant Xiąże Gorczakow r. naznaczony Inspektorem infanteryi Brzeskiej inspekcji, podczas niebytności Generala Lieutenanta Langerona. Bywłych woysk Polskich Chorąży Niepokoyczycki przyjmuje się do Pawłogradzkiego półku huzarów. Polskiej służby Major Maximowicz, dziś Nadworny Konsyliarz, w nowey Gubernii Litewskiej będzie Konsyliarzem Izby skarbowey.

Za najwyższym rozkazem General Prokurator Beklezwow donosi General Maiorowi Wistyskiemu 2, który prosił, ażeby nie czekając porządku osądono sprawę Oyca jego Rotmistrza Wistyskiego z obywatelem Azanczewskim o ziemię; ponieważ niema ważnych przyczyn do przestąpienia porządku przepisane go prawem; więc prosba nie przyjęta.

z Wiednia 7. Lutego.

Graf Cobenzl często gońców przysyła z Paryża; Ambasador Champagny codzienne mie wa rozmowy z Ministrami; ztąd wnosimy że interes indemnizacyi wkrótce ma być ukończony. W Munich odgłos jest pewszchny, że przez umowę z posłem Austriackim niedawno podpisaną, Elektor Jmć część kraju swojego po rzekę Inn ustąpił bywłszemu Xiążęciu Toskanii, którego tytuły już znajduia się wyliczone w niektórych pismach, jako to Elektora Saltzburgskiego, Xiążęcia Palsau etc. Cesarz Jmć nadzwyczajnych Komisarzów do Ratisbony nie posłał; rozumiemy więc, iż Deputacya ułożyć i uspokoić mająca Rzelzę nie rychło czynności swoje rozpocznie. Woyska Francuzkie dotad w znaczney liczbie utrzymują się w Królestwie Neapolitańskim, nie czyniąc nawet gotowości do prędkiego ustąpienia. Margrabia de Gallo starać się ma w Paryżu o oswobodzenie Oyczyny. — Szef brygady Sebastiani przed wyjazdem z Constantinopola oświadczył zgromadzonemu kupcom narodu swojego, iż pierwszy Konsul nie ubliży każdemu dzielney opieki; emigranci nawet, podobno przez omyłkę zaproszeni, byli na audyencyi u niego. Kapitan Bafza Sultanowi ofiarował 40. koni Arabskich które przyprowadził z Egiptu; każdy z wyższych urzędników pałacu Sultańskiego Konia otrzymał w podarunku od tegoż Admirała. Flotę Ottomańską zupełnie rozbroić kazano. — Agap po zamordowaniu Bafzy kommandan'em obrany Belgradzkiej przez Jańczarów, donosił Austriakom w Semlinie i Peterwaradin stojącym, że przyjaźń i dobre sąsiedztwo zachowa. Tenże córkę zabitego Bafzy Synowi swojemu przeznaczył za małżonkę. W Bośni pomnażają się ruchy; rośnie śmiałość i zuchwalstwo buntowników; Palswan Oglou duszą jest rokoszu; wiel-

kiey potęgi potrzebować będzie Kapitan Bafza, na potłumienie onego.

Xiąże Albert Sasko-Cieszyński z dóbr swoich ofiarował na potrzebę publiczną skarbowi 100. t. zł. ryńs. — W Królestwie Węgierskiem Cesarz Jmć zamysła poprawić sądownictwo, ażeby oddawanie sprawiedliwości prędzje było i mniej kosztowne.

z Londynu 22. Stycznia.

Ganili Francuzi postępek Generala Menou w Egipcie; pismo jednego z naszych Officyerów pokazuje, co o nim Anglicy rozumieją. Menou, powiada, miał dostateczne siły; mógł nam zabronić lądowania, mógł po wylądowaniu porazić; uczyniłby to zapewne Kleber. Nierozsądnie następca jego nas attakował d. 21. Marca, zwyciężony mógł jeszcze zniszczyć nasze zamysły, i zawoiowanie spóźnić Egiptu; trzeba było zostawić w Alexandryi załogę, doświadczonych Officyerów użyć do oszańcowania obozu twierdzą zastaniającego, sam zaś Menou powinien był z woyskiem ciągnąć do Cairu, zgromadzić do stolicy po całym kraju rozsypane nierozsądnie, i porazić nayprędzje Wezyrą. A chociaż Hutchinson z Europy i Azji liczne odebrał posiłki, Wódz Francuzki lepiej znaiać położenie Egiptu, z żołnierzem do upałów przyzwyczajonym, mógł wojnę prowadzić odporną bardzo długo. Gdyby nawet zagniony okolicznościami opuścił Cairo, zostawała Delta, Damiette, i inne stanowiska mocą niedobyte. Zwyczynny wylew Nilu niemają Anglikom uczyniłby przeszkodę. Lecz Menou błędy popełnił naygrubsze. Przegrawszy bitwę, Generala Lagrange na czele słabej dywizyi stawia w Rahmanie, sam bierze obronę Alexandryi oblężeniem nie zagrożoney, zapomina o główney armii w Cairze; nie tak zaiste czynić przystało Generalowi en chef; nie w Alexandryi Wódz najwyższy miał zostawać. To odstąpienie Kommandanta pomnożyło nieukontentowanie przeciw niemu w obozach, obiecał wprawdzie przybyć do stolicy z tysiącem ludu, lecz słowa nie dotrzymał; już nie tylko Generalowie, ale też prosty żołnierz narzekał i tęsknił do Oyczyny.

Niezgoda i sił nieprzyjacielskich rozdwojenie Egipt nam poddało prawie bez krwi przełania. Wodą obłany Menou w Alexandryi czekał głodu; z Rahmanie Lagrange ustąpił bez odporu; dwa podiażdy żywność prowadzące w ręce nam wpadły, gdybyśmy o nich bynajmniej nie myśleli; garnizon twierdzy Burlos dobrowolnie do Rosette przyszedł ażeby się poddał w niewolę. Belliard zważywszy sił nierówność woyska swojego skłonność do pokoiu, broniienia Cairu trudność, rozsądnie podpisał chwałebną ugodę. Menou woła na zdradę, narzeka, wypędza Generala Tereyre przystanego z raportem o kapitulacyi, przystąpić nie chce do niej. Któżby nierozumiał, że sam bronić się będzie do upadłej, że się zagrzebie w rozwalinach Alexandryjskich? Miał artylleryą bardzo liczną, dość czasu do opatrzenia twierdzy; woda na polach

rozłana czyniła miasto niedostępnem. Lecz ten człowiek, co Belliarda i woysko z nim walczące obwinił o nikczemność i zdradę, sam wkrótce prosi o kapitulacyę, przyjmując mniey chwalebna niżeli w Cairze podpisano. Albo milczeć, albo umrzeć mu przystało, ażeby nie słyszał narzekający Ojczyzny, że on jeden przyczyną był klęsk poniesionych w Egipcie, w Egipcie, i straconey osady. Narzekał Menou że woysko miał niekarne; do osoby swojej mało przywiązane, do Ojczyzny powracać upragnione. Ale któż nie wie, że woysko ślepem jest narzedziem w ręku Wodzów swoich; doskonalszych i walecznych słucha, szacuje i kocha; czyliż nie te same pólbrigady we Włoszech i w Austrii zwyciężały; czyliż nie na ich czele Buonaparte podbił Egipt, Syryę przeleciał, w Abukir Turków pogromił, a Kleber w Helopolu?

Trzeba jeszcze cokolwiek wspomnieć o pomysłach Wodzów Angielskich. Niepotrzebnie Abercromby lądował w Abukir; czyniąc to bliżej Alexandryi, nie dając czasu do zebrania sił i myśli Francuzom, ubiedz mógł twierdzę niespodzianie. Daliśmy czas Generałowi Lanusse przybyć z odsieczą; większy błąd popełnił Wódz nasz przed bitwą 21. Marca, szukając skrzydło lewe od środką zbyt daleko; lecz Menou korzystać nie umiał. Pożliśmy w górę Nilu dla złączenia się z Wezyrem, i Mammelukami, których nadzieia odzyskania dawney nad Egiptem władzy oderwała od Francuzów. 20. Czerwca Nil przebywszy ciągniemy do ataku okopów Cairu. Gdyby w ten czas Belliard przeciwnym brzegiem tejże rzeki poszedł do Gizeh, Kapitan. Balza, Generał z nim Craddock, i Mammelukowie zapewne byliby zwyciężeni; zatem Francuzi opanować mogli nasze magazyny, pójść do Alexandryi, pobić Hutchinsona z 4. tylko tysiącami obozującego, zniszczyć woysko Angielskie i Tureckie w okolicach Cairu. Mała częstokroć okoliczność zwycięstwo dała i wydzierą; Marlborough zaś prawdę powiedział, że ten wygrywa kto mniey omyłek popełni; błędy Generała Menou są niezliczone; Anglicy przeciwno nadziei swego dokazali. Między regimentami które walczyły najlepiej 21. Marca, był regiment Stuart, dziś Królowey. Buonaparte r. 1796. i 97. niezliczone tysiące jeńców wziął we Włoszech Austryakom; z tych liczby wiele darowano Królowi Jmci Hiszpańskiemu, Węgrzynom mianowicie, którzy z Szwaycarami pomieszani, załogę trzymali w Minorce. Gdy Generał Stuart wylądował na tej wyspie, Węgrzyni na stronę Angielską wnet przeszli, co Hiszpańskiego kommandanta do rychłej kapitulacyi zniewoliło; z tych zbiegów składa się pomieniony regiment Stuarta.

Pisma nasze wychalają dziś głośno rządy wiekopomne Konsula Francuzkiego. Wolność sumienia i religii, powiadała, hasłem była filozofów, tolerancya duszą jest filozofii; opinia własnością jest świętą każdego człowieka. Lecz filozofowie zapomnieli własney nauki, zapamiętali usiłując wywrócić religią, dla tego że przeciwna jest filozofii; wolności sobie upodobałszy dać nie chcą ludziom do religii przywiązanym. Buonaparte został pośrednikiem religii niegdys panującej, i filozofii wszystko niszczącej; wraca moralność chrześcianom, tolerancją filozofom. Na tych zasadach polega konkordat jego. Umyslił zapewnić sługom ołtarza zapłatę. Rozumiano że przywróci stracone fundusze, ale to rzecz niewzruszona; prawo zaręcza spokojność nabywcom dóbr narodowych. W Prowincyi Amerykańskiej Malsachusset obywatel każdy podatek płaci, na duchownych, bez względu jakiej jest religii. Oświeceni ludzie sądzą, że Francya tak czynić powinna; przyłożyć się do zapłacenia pensyi duchownym, wierny i niedowiarek, cnotliwy i zbrodzień; ów żeby widział rozkrzewioną w narodzie obyczajność i cnotę; drugi, ażeby mu religia codziennie przypominała, że cnotliwym być powinien. Tak *np.* nie każdy chce może kray obieżdzać; każdy przecie na poprawę drog płaci podatek; bogaty w szpitalu nie

będzie nigdy; czyliż więc wolny jest od obowiązku wspomagania szpitalów? Religia zbrodnią hawnie, nieszczęśliwych jest pociechą; z tego względu obywatel każdy przyłożyć się powinien do tej utrzymywania; tak rozumie Konsul Francuzki.

Zadnemu z buntowników na flocie nie przebaczone; wszyscy na szubienicę poszli, chociaż niektórzy sławne Lorda Rodney kampanie odprawili; tak czynić kazała potrzeba zachowania karności na flocie, która tarczą jest i bydlę zawsze powinna narodu naszego. Jinny wyrok zwraca dziś uwagę powszechną. Wall Gubernator wyspy Gorée przed r. 1782. dwóch żołnierzy bić kiyami rozkazał, z czego wkrótce obydwu pomarli; zapozwany stanął u sądu; ciągnęła się sprawa lat 20, naostatek dziś wypadł na niego śmiertelny wyrok; którego wykonanie do 3. dni odłożono. W dekreście napisali Sędziowie: „Zycie, dar niebios nasydroszy, nie jest u nas w mocy cy człowieka, wydrzeć drugiemu. Korona, ma prawo przebaczyć nie potępić. Tak chce konstytucya, ażeby same prawo śmiercią karało. Tyś bez sądu wydarł życie dwóm Anglikom. „Będziesz więc powieszony za szyję, az umrzesz, a ciało twoje według zwyczaju anatomizowane będzie. „W Irlandyi w okolicach miasta Limerik, kupa rozbojników zbrojnych, konno i pieszo, wszystkiego sobie dozwala. — 13. Biskupów Francuzkich naradziła się długo, jaką odpowiedź dać trzeba na drugi list Oyca S. nic ieszcze nie postanowili, większa część skłania się do posłuszeństwa, mamy nadzieję że duch zgody i pokoiu zlanie wszelkie przeszkody, względy i skrupuły. — Rewolucyi Francuzkiej, mówi jedno z pism naszych, podątek przyznają niektórzy wygnani Jezuitów, dładzy z mnieyszeniu gwardyi Królewskiej. Filozofowie i Jansenistowie, Parlamenta i Szlachta, złoto Angielskie i Holenderskie, kapitalistowie i niedostatek w skarbie, zuchwałstwo i lekliwość słowem wszystko u nich rewolucyą sprawiło. Nikt prawdziwey przyczyny nie zgadł. To pewna że wszystkie opinie, ludzie, partye, zawiodły się w nadziei, nikt nie dopiął czego pragnął, nie otrzymał czego chciał, nie dokazał co zamyslał; a rewolucya, teatr wszelkich obrzydliwosci i zbrodni, nie tylko dała materiją tysiąca nowych tragedyi, ale też stała się obrazem śmiesznym, głupstw i błędów, które czekają Moliera

z Lyonu 26. Stycznia.

Buonaparte codzień przyjmuje deputacye od rozmaitych miast. Prowincyi, zgromadzeń uczonych; wczorą prezentowano iemu towarzystwo rolnictwa, historyi naturalney i rzemiosł pożytecznych; długo z mężami uczonemi rozmawiał; przyrzekł dać kilkanaście zrębów Arabskich na polepszenie stada krajowych koni; wkrótce po audyencyi udał się z Ministrem. Chaptal na publiczne posiedzenie. Witał Konsula przyzdujący Professor Gilibert, czytał dysertacya toż samo wielu innych uczyniło. Odchodząc go prosili, ażeby do ubóstwa przyprowadzonemu Ob. Lefevre dał do życia sposob; natychmiast pensyą wyznaczył; maż uczony był dawniej Profesorem fizyki, i dyrektorem obervatorium, dziś członkiem Ahheneum Lyonńskiego; podobny wzgląd u Konsula znalazł jeden z fabrykantów przez rewolucyą zubożony, który niegdys wiele millionów do Francyi wprowadził za materye jedwabne, nowym, przez się wynalezionym sposobem robione. Tegoż dnia Chaptal ustanowił radę administracyi szpitalów miejskich, które przed rewolucyą słynęły w narodzie z ochędóstwa, porządku dziwnego, i niezliczoney liczby chorych, którzy w nich zdrowie odbierali. Minister długiem doświadczeniem ztwardzone prawa i przepisy pochwalił.

Dziś Buonaparte wielką rewiją odprawił na rynku od swego imienia nazwanym. Cały garnizon stał pod bronią przy najpiękniejszej pogodzie, paradowały: 18. 32. 59. 75. 2. 4. 21. pólbrigady cięższej i lekkiej piechoty, pól

większej części z Egiptu przybyłe, oprócz iaz-
d. Otaczali Konsula: Murat, Duheme, Belsi-
eres, Duroc, wielu innych Generalów, lud nie-
zliczony okrywał rozwaliny ogromne rynku
dawney wspaniałego; jeżeli w szeregach był żoł-
nierz, co Lyonu dobywał r. 1793. pewnie wsty-
dzić się musiał, że wykonał niebożne rozkazy
Jakobinów, poglądając na ruiny; dzieło swojej
prawicy, które wiekiem wznosić potrzeba ludo-
wi przemysłnemu. Buonaparte chwalił wszyst-
kie regimenty; szczególniej iazdę Lyoniskiej mło-
dzi; zasłużonym żołnierzom rozdawał rozdawał
broń honorową, i do stołu swojego zaprosił. Xią-
że Ostrogothii do Montpellier iadący dla polep-
szenia zdrowia, tu stanawszy, przyjął wizytę
Generała Duroc, który go witał imieniem Kon-
sula, wymawiając się, że dla choroby nie może
bydź u niego. Jutro Consulta Cisalpińska odpra-
wić ma radę wielką w powszechnym zebraniu,
w obecności Konsula.

z Paryża 25. Stycznia.

Xiążę d' Orange ma tu przysłać pełnomo-
cnego Ministra, ażeby za pośrednictwem Kró-
la Jmci Pruskiego traktował z Konsulem o nad-
grode należną Panu swojemu. Podobnym spo-
sobem inne Mocarstwa starać się mają, aby Rpta-
los zapewniła Xiążąt Francuzkich. — Pierwszy
Konsul podobno z Lyonu nie wyedzie przed
końcem t. m. Consulta Cisalpińska po oddaleniu
się jego ma ogłosić co postanowiła. — Generał
Hedouville wraz po przybyciu Konsula i Mi-
nistrów przedsięwzięcie podróż do Petersbur-
ga w poselskiej dostojności. Kawaler Azzara
jutro się oddała do Amiens. — Senat zatrudnia
się teraz wyborem 240. Prawodawców, 80. Try-
bunów, którzy na urzędach zostać mają w r.
RP. 10. miejsce ustępujących zajmą obywate-
le, którzy pisali pierwszą Konstytucyą dla
narodu w r. 1789; jakeimi są 2. Lameth, Mont-
morency, Lusignan, Mounier, La Fayette, etc.
— Z portu Brestńskiego pod żagle wyszła no-
wa eskadra z lekkich statków złożona, do S.
Domingo z dywizyą wojska lądowego; 4 okrę-
ta liniowe gotować jeszcze kazano. — Wielu
Biskupów emigrantów z Anglii i Niemiec tu
przybyło za pozwoleniem rządu; wkrótce ma-
my nadzieję widzieć ułożone interesy Kościo-
ła naszego. — Senat składa się teraz z 66. osob;
obranii niedawno: Gregoire prawodawca; Deme-
unier Trybun; Lamartilliere General pokazują;
że równy zachowuje się względ na kandydatów
podanych przez Konsula, Prawodawców, i Try-
bunat. — Sebastiani powrócił z Constantinopola;
nie jeszcze nie wiemy o pokoju z Turkami. —
Melzi d' Erile zaufany Konsula Buonaparte przy-
jaciół, zostać ma rządcą najwyższym u Cisal-
pinów; inni ten urząd dają Ludwikowi Buona-
parte; inni mówią że był ofiarowany Konsulo-
wi Francuzkiemu, który przyjąć nie chciał, i
dla tego Cisalpiński Vice Konsula tylko mieć pra-
gnął.

Na morze szrodziemne przybyła niedawno
eskadra Szwedzka pod sprawą Admirała Ceder-
strom z dwóch fregat od 44. jednej od 24. ar-
mat złożona; komendant w Malaga oświadczył
iż zabierać będzie okręta chcące zawinąć do Tri-
polis; toż samo czynić mają Amerykanie. — Z
Lyonu Generałowie Murat i Dombrowski po-
wracają do Mediolanu. — Z Toulonskiego por-
tu Gantheaume wkrótce wyprowadzi liczną eska-
drę do Indyi zachodniej; na każdy okręt zabrał
500. żołnierza lądowego. Zę posyłamy tak
wielkie wojska, wnosić trzeba; że w S. Do-
mingo lęka się Konsul silnego odporu od Gene-
rała Toussaint, w Guadalupe od Mulatów;
choćkolwiek nastąpi, zawsze ta żegluga pożyte-
czną będzie dla nas szkołą.

z Stutgardu 21. Stycznia.

Malsias poseł Francuzki długo się doma-
gał u Xiążęcia Jmci Wurtembérgskiego, ażeby
kraiovi swojemu konstytucyą przywrócił iaka
przed wojną była, i wywołanym obywatelom
pozwolił oglądać oycyznę, zbrał się Xiążę,

i posłowi swojemu Norman 8 to w Paryżu z
Konsulem traktować zalecił, nie chcąc nawet
uznawać pomienionego Malsiasa. Odmienito się
dziś okoliczności; zbliżała się strona do pożą-
danej ugody. Malsias oddalony do Carlsruhe
do nas powrócił; przybyli też wywołanci, na-
iść bydź obecnymi konferencyom. Słychać że
interes indemnizacyi najsilniej pobudził Xiążę-
cia do tej powolności; wiadomo że r. 1796. z Dy-
rektoryatem pokój podpisując, warował sobie
nadgrode w Niemczech przyzwoitą za stracony
Montbelliard i inne własności za Renem polo-
żone. Dziś pragnie nadto otrzymać bogate o-
pactwa Neresheim, Rothemünster, i Marchthal.
Słychać także o pfolektowanej dla domu Wu-
tembérskiego Elektorckiej dostojności; co Fran-
cya swoim pośrednictwem ułatwić potrafi.

Od granic Włoskich 28. Stycznia.

W Rzymie niedawno burza straszliwa wie-
le domów wyższych i Kościoły niektóre z da-
chów odarła; po egrodach drzewa wykorze-
nione zostały; Kawaler Orosco poseł u Cisalpi-
nów Hiszpański, oddał rządowi tymczasowemu
list Monarchy swojej, w którym Król Katolic-
ki donosi o zgonie siostry swojej. Kardynał
Zurlo Arcy Biskup Neapolitański umarł d. 31.
Grudnia kończąc rok 91. wieku swojego.

z Amsterdamu 28. Stycznia.

Posel Hiszpański w Paryżu kawaler Azza-
ra; naznaczony jest pełnomocnikiem na kongres
do Amiens, dokąd wyedzie za powrotem Kon-
sula z Lyonu. To miasto dziś jest podobne do
starego Rzymu; gdzie z różnych państw i natio-
dów przybywali posłowie z oświadczeniem pod-
daństwa i przyjaźni; wyliczyć nie podobno iak
wiele tysięcy Lyon dziś liczy cudzoziemców;
którzy ze Włoch, Szwajcarów, i rozmaitych de-
partamentów Rptey tłumem przychodzą dla przy-
witania lub tylko widzenia Konsula Hiszpań-
ski Admirał Gravina poprawiwszy okręta w Fer-
rolu nie mieszkając wypłynię do Indyi zachod-
niej. Naszemu Admirałowi Hartsink gdy za-
winiąć miał do Brestu, donieśli Oficerowie Fran-
cuzy, że wielka ich flota jest już pod żaglem;
prosząc ażeby pośpieszał; lecz potrzeba kazala
spoczywać dla naprawy okrętów. Hartsink w
potcie witany gościem z armat strzelaniem.

z Washington 9. Grudnia.

Konstytucya Amerykańska dzień dzisiejszy
naznaczyła na otwarcie kongresu obrotne; za-
tę Senat i reprezentantów izba zgrupowała się
na zwykłe obrady. Prezydent Jefferson nie był
sam przytomny; przysłał list z wyrażeniem przy-
czyn; zatem czytano mowę jego iak następuje.
Słodka jest dla mnie pociecha zgrupowujących
się dziś radzie Amerykańskich narodów uróczy-
ste przynieść zapewnienie, że wojny tak dłu-
go niszczące wszystkie części świata już się
skończyły; pokój powraca; handlowe związki
odnowione. Gdy więc pokorne dzięki niśsiemy
stworcy wszechmocniemu, za to iż serca rządzą-
cych sklonił od pokoju, miłości, zgody; i da-
rowania wzajemnej urazy, dziękujemy, i wyle-
wamy przed obliczem jego serca nasze, iż Amé-
rykanów potężna prawica od klęski powszechniej
zachowała. Wszystkie narody Europejskie nam
sprzyiają, każdy szuka związku z nami przyja-
źnego; szkodowaliśmy wprowadzić na handel na-
szym pod czas wojny; lecz ten los nam był
wspólny ze wszystkimi narodami co obojętność
zachowały. Poprawiło się wszystko nakoniec;
krzywdy poczynione po roztrząśnieniu bezstron-
nym będą nadgrozone; święta i niezgwałcona
umowa od podobnych przypadków zasłoni Amé-
rykanów na potomne czasy. Duch pokoiu i przy-
jaźni zlał się na sąsiady nasze, rodowite miecz-
kańce Ameryki północnej; nie daremnie usiło-
wania nasze, ażeby kiedykolwiek ulubili rolni-
ctwo i rzemiosła; dziś, aczkolwiek późno pozna-
ją, iż lepiej jest na roli przez pracę znajdować
pokarm i odzienie, aniżeli się spuszczać na zysk
niepewne w rybołówstwie i polowaniu. Smia-

to twierdzić, że liczba Indyanów nie tylko jak dawniej, nie zmniejsza się przez wojny i nędzę, lecz już ich osady znacznie się zaludniają poczęły; co najmiłszą sercu filozofa i człowieka pociechę przynieść powinno, gdy widzi, że świat nowy wkrótce narzekać przestanie, że przez Europejczyków odkrytym został etc.

z Berne 25. Stycznia.

Zaczęła się rzecz obiaśniać; po długich rozmowach z Landammanem Reding, Senat wydał następujący wyrok, który pokazuje, iż w Paryżu nie ze wszystkiemi pochwalono ustawy rządu Szwajcarskiego: „Senat wysłuchał raportu Landammana i swojej Deputacji, którzy zgodnie rozumieją: że liczba Cantonów pomnożoną być powinna, więc trzeba powiększyć liczbę Senatorów, co ułatwi nam postanowienie Administracyi Cantonowych; co gdy się stanie, rząd, niepodległość, obojętność Szwajcarów ma być uznana; z tych względów stanowią: 1. Senat pomnożyć się 6. osobami; 2. wchodzący do małej rady, wraz po wybraniu Senatorów urzędować przestaną, zaś rada nowym sposobem uformowana będzie. 3. Będzie osób 11 w radzie małej. 4. Dwa miejsca najpierwsze dwóm oddają się Landammanom, którzy przez rok zasiadać koleją powinni. 5. Dwa miejsca drugie dwóm Stathalterom, którzy są pomocnikami Landammanów. 6. resztę osób w liczbie 7. do rady mniejszej Senat dostarczy. 7. czterem członkom tejże rady oddane będą departamenta, wewnętrzny, sprawiedliwości i policyi, skarbowy, wojenny. 8. Pozostałe trzy bez urzędu osoby innych zastępować mają. — Wraz Senat przystąpił do wyboru Senatorów 6; padł los na Ob. Escher, Glaire, Kuhn, Renger, Ruttiman, Schmid, wszyscy dawniej wchodzili do prawodawczej i wykonawczej władzy. Reding podobno znówu obrany będzie Landammanem pierwszym, drugim Renger, Frisching i Ruttiman Stathalterami. Słychać o Seymie Szwajcarskim; lecz posłów nie ma obierać narod. Nikt z pewnością twierdzić nie może, co przecie sprawił Reding w Paryżu; iedni obiecują Szwajcarom opłatę żywności dla wojsk Francuzkich dostarczonej, według ceny słusznej; drudzy tychże wojsk ustąpienie z kraju. To pewniejsza, że dług narodowy przeszedł już 7. millionów liwrów, licząc 2. należne duchowieństwu i nauczycielom. — W Cantonie Zurich, powiecie Fehraldorf, rozruch powstał; żołnierz Francuzki; rząd krajowy, bez krwi rozłania spokojność przywrócił.

Od Rządu Gubernskiego Litewskiego Ogłasza się ażeby kredytorowie i Sukcesorowie zmarłej Szlachciarki Agaty Balukiewiczowej Stawili się w Sądzie Ziemskim Wileńskim w przeciągu szesciu miesięcy poczynając od dnia 20. 8bra zeszłego 1801. Roku, pierwsi dla odebrania należnej sobie Satysfakcyi, a posledni pozostać zatym mającego ruchomego majątku. Februariyi 5. dnia 1802. Roku,

Od Rządu Gubernskiego Wileńskiego Ogłasza się iżby pretensorowie i Kredytorowie Zmarłego Doktora Sztola Stawili się na dniu 9. miesiąca Marca bieżącego Roku w Sądzie Ziemskim Wileńskim dla odebrania należnej Satysfakcyi z Dowodami probującemi realność Swych pretensyow. Februariyi, 5. dnia 1802 Roku,

Magistrat Wileński Stosownie do Rezolucyi swej w dniu 1. presentis następujący zawiadomienia powszechność iż zwyprzedaży majątku Złotników Jeleniewiczow znajduje się w Lokacyi

w Kancelaryi miasta Zł: 233 gr 18, i te pieniądze przeznaczone są do uspokojenia kredytorów i pretensorów onychże, a za niezgłoszeniem się kredytorów i pretensorów od daty zasłanej rezolucyi d. 1. praes. w przeciągu 4 tygodni do wydania nazad Aktorom Jeleniewiczom. Ktoby zatym do Jeleniewiczów złotników miał pretensy, a, ma się iawić w oznaczonym terminie z dowodami do Magistratu, inaczej bowiem po upływie terminie utraci Prawo poszukiwania i Summa, powyższa wydana będzie Jeleniewiczom Aktorom 1802 Februariyi 5 dnia.

Powodem rezolucyi Sądu Ziem. Pttu Trock: pod dniem 23. Msca Stycznia idącego Ru 1802 w mieście Trokach zasłanej, JW. Zofia z Tyzenhauzow Cheminska Sowietnikowa Tayna przez niniejszą Publikacyą wszystkim Kredytorom i Pretensorom do jej fortuny stosować pretensy swe mogącym dać wiedzieć; iż JW. Sowietnikowa Tayna, na kognicyą wszystkich stronnych pretensyow tak do niej, jako też i od niej regulujących się Imiennym JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ukazem, Sąd Ziem. Pttu Trock: przeznaczony mając, gdy od czasu rozpoczęty na mocy rzeczzonego Ukazu, w tymże Sądzie Ziem. Trock: litispendencyi, przyiscia, zebrania się i dowodzenia z rządu Kredytorow i Pretensorow nie doczekuje się; przez te więc ogłoszenie, ażeby nie przemienny Najasniejszego MONARCHY Imiennemu Ukazowi nastąpił skutek wszystkim Kredytorow i Pretensorow do fortuny swej na potym odzywać się zamierzających, chcąc w dobry sposób z każdym załatwić się na zamiar kognicyi, rozsądzania się i polikwidowania przed Sąd Ziem. Trock: wzywa i powołuje; w przeciwnym zaś zdarzeniu, którzyby do tegoż zdeterminowanego Sądu, z swymi w tym czasie nie oswiadczyli się pretensyami nie przychodzili, i onych nie usprawiedliwiali, że na utratę swych pretensy narzoni zostaną, a ztąd sami sobie przyczynę upadku będą winni ostrzega.

JP. Lauretz Burmistrz Lipawski przestrzega JP. Rotmistrzową Maliszewską, w Litwie jak powiadała, w majątku Wirgowie mieszkającą, ażeby swoje sprzęty, jakie są sprzężki, zausznicie, pierscienie, obrączki, zegarki złożone d. 15. Marca r. 1785. w zastawie za pożyczone 375. albert talarów, z procentem pół od sta na miesiąc, odebrała i wykupiła; czego jeśli nie uczyni w przeciągu naydalej 6. miesięcznym, pomienione sprzęty za przepade uważać powinna, gdyż właściciel w terminie zamierzonym każe one sprzedać przez licytacyą publiczną.

Podaje się do wiadomości, iż w Kamienicy JP. Domańskiego na Imbarach sytuowanej pod Nrem 44.; znajdują się do zprzedania 2. Sika-wki mosiężne duże z okuciem, 9. Kominkow Snickerskiej roboty z kamienia Szwedzkiego, 400. Rur dębowych do zrowadzania wody, zprzymalcznemi do tych rur tysiąc Bux, takż Bałtarda podróżna ze wszelkimi wygodami; Petrzebiący takowych rzeczy, tanio nabyć może.